

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εγκριμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως ελεύθερον ανάγνωσμα δι' όλα εν γένει τα Σχολεία (1932).
Τιμηθέν διά του 'Αργύρου Μεταλλίου της 'Ακαδημίας 'Αθηνών (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΡΙΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1948,
δραχμαί 2.000. Συνδρομαί ετήσιαι και εξάμηνοι
ἀπαράδμητοι.—Τό φύλλον 8ρ. 160.
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομι-
και επίταται, τσέκ κτλ.) ἀνωμότως: «Πρός τό
περιοδικόν Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,
ὁδός Εὐρυκίδου, 42—'Αθήνας».

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

'Αρχίζει τήν 1ην 'Ιανουαρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαί ἀρχίζουν τήν 1ην ὁλοθνήσκου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

'Ὀδός Εὐρυκίδου 42, παρὰ τό Βαρθολαίου

Περίοδος Β'—Τόμος 50ός

'Αθήναι, 30 'Ιανουαρίου 1948

'Έτος 66ον—'Αριθ. 5

ΑΝΤΕΚΙΡΤΑ

Μυθιστόρημα ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ.—Μετάφραση ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΤΕΛΛΟΥ.—
Διασκευή ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.—Εικόνες Α. ΜΠΕΝΕΤΤ

(Συνέχεια ἀπό τό προηγούμενο)

Δ'.

Τό ναυπηγόραφημα.

'Υστερ' ἀπό δύο ἡμέρες, ὁ Σαρ-
κανὸ βρισκόταν ἐγκαταστημένος στό
σπίτι τοῦ Λαδίσλου Ζάθμαρ.

'Εννοεῖται πῶς μεταξὺ τοῦ Σά-
λα Τόρονθαλ καί τοῦ συνενόχου
του εἶχε προηγηθεῖ μιὰ συμφω-
νία, ὅτι τάγαμενόμενα ἀπό τό
ἐγκλημα κέρδη θά τὰ μοιράζοντα-
ν οἱ δύο τους ἕξισου. Στό μετα-
ξύ, ὁ Σαρκανὸ θά εἶχε τάπαιτού-
μενα χρήματα γιά νά ζῆ ἀνετα-
στήν Τεργέστη μέ τό σύντροφό
του Ζιρόνε, καί νά ξεδεύῃ ὅσα
χρειάζονταν γιά τίς ἐνέργειές
του. Σάν ἐγγύηση, ἔδωσε στόν
τραπεζίτη ἀντίγραφο τοῦ κρυ-
πτογραφικοῦ πού, διαβαζόμενο,
θάποκάλυπτε—γιά αὐτό δέν χω-
ροῦσε πιά ἀμφιβολία—τό μυστικό
μιᾶς συνωμοσίας.

Μπαίνοντας στό σπίτι τοῦ Ζάθ-
μαρ, ὁ κάκοῦργος μέ τό ἀπα-
τηλὸ ἐξωτερικό πού γεννοῦσε σ'
ὄλους τήν ἐμπιστοσύνη, ἓνα μόν-
ο εἶχε σκοπό: νά κλέψῃ τό δι-
κτυωτὸ πού χρησίμευε γιά τήν ἀ-
ποκρυπτογράφηση τῆς ἀλληλο-
γραφίας. Ἀλλά ἐπειδὴ ἡ ἀλλη-
λογραφία αὐτή, καθὼς παρατή-
ρησε σέ λίγο, εἶχε πάψει—ἦταν
πιά ἔτοιμα ὅλα καί οἱ ὄπαδοί δέν
περίμεναν παρὰ νά δοθῇ ἀπό τήν
Τεργέστη τό σύνθημα—ρωτιό-
ταν καί ἀνησυχῶσε: μήπως, γιά
περισσότερη προφύλαξη, τό δι-
κτυωτὸ αὐτό εἶχε καταστραφεῖ;

Ὡστόσο, καθὼς καταγινόταν
μέ τήν τακτοποίηση τῶν λογα-
ριασμῶν τοῦ Ματθία Σάντορφ,

κοίταζε, πρόσεχε, παρακολουθοῦσε,
κατασκόπευε. Δέν τοῦ εἶχαν ἀπαγο-
ρέφει καθόλου νά μπαίνῃ καί στό
γραφεῖο ὅπου μαζεύονταν οἱ τρεῖς
φίλοι. Πολλές φορές μάλιστα ἐργα-

«Ὁ Σαρκανὸ ξανάβαλε τό δικτυωτὸ στή θέση του
καί ξανακλείωσε τό συρτάκι». (Σελ. 84, στ. α').

ζόταν ἐκεῖ—μέσα μονάχος. Τότε φα-
χούλευε στό χαρτιά καί ἀνοίγε τά
συρτάρια μ' ἓνα ἀγκιστρωτὸ ἀντι-
κλειδί, πού τοῦ εἶχε κάνει ὁ πολὺ ἐ-
πιτήδειος στό τέτοια Ζιρόνε. Φυλα-
γόταν μόνο ἀπό τά βλέμματα τοῦ
Μπορλί, τοῦ μόνου στό σπίτι πού
ἔβλιν τὸν συμπαιθοῦσε πολὺ...

Τίς πέντε πρώτες ἡμέρες, οἱ ἐρευ-
νες τοῦ Σαρκανὸ στήθηκαν ἀκαρπες.
Γι' αὐτό συλλογιζόταν μήπως θάταν
φρονιμώτερο, καθὼς τὸν συμβού-
λευε καί ὁ Ζιρόνε, νά φανερώσῃ
στήν Ἀστυνομία τίς ὑποψίες του,
παρουσιάζοντας καί τό σημεῖωμα
ὅπως τό εἶχε ἀντιγράψει, γιάτ' ἦ-
ταν φόβος νά ἐκτραπῇ τό κίνημα,
πρὶν βρῆ τό δικτυωτὸ γιά νά τό ἀ-
ποκρυπτογραφήσῃ. Καί τότε καθ'
ἐλπίδα προδοσίας καί ἀνταμοιβῆς
θά χανόταν γιά πάντα... Ἀλλά
ἡ τύχη τὸν ἐβοήθησε. Τὴν ἕκτη
ἡμέρα, δηλαδή τὴν 31 Μαΐου,
κατὰ τίς τέσσερις τό ἀπόγευμα,
ὁ Ζάθμαρ καί οἱ φίλοι του εἶχαν
βγεῖ ἔξω. Στό σπίτι βρισκόταν
μόνος ὁ Μπορλί, ἀπασχολημένος
καί αὐτὸς σέ μιὰ σάλλα τοῦ ἐσό-
γειου. Ὁ Σαρκανὸ, ὁ σχεδὸν ἀ-
πελπισμένος, ἐπωφελέθηκε ἀπό
τὴν εὐκαιρία γιά νά χωθῇ στήν
κάμαρα τοῦ Ζάθμαρ—πράγμα
πού πρώτη φορά τό κατόρθωνε
—καί νά κἀνῃ καί ἐκεῖ—μέσα κάθε
δυνατῇ ἐρευνα.

Ἡ πόρτα ἦταν κλειδαμένη, ἀλ-
λά μέ τό ἀντικλειδί του τὴν ἀνοι-
ξε καί μπῆκε.

'Ανάμεσα στό δύο παράθυρα,
βρισκόταν ἓνα ψηλὸ γραφεῖο χαρ-
τοφυλάκιο μέ διάφορα συρτάρια.
Ἀρχισε νά τὰ παραβιάζῃ
μέ προσοχή, ὥστε τό ἀντικλειδί
του νά μὴν ἀφίνη τό παραμικρὸ
σημάδι στήν κλειδαριά. Καί νά,
στό τέταρτο συρτάκι, κάτω
ἀπὸ διάφορα ἀσήμαντα χαρτιά,
εἶδε ἓνα τετράγωνο καρτονάκι,

τρυπημένο έδω κι' εκεί άκανόνιστα. — Τό δικτυωτό! είπε με χαρά. Δέν γελίόταν. Αυτό ήταν. Στήν άρχή θέλησε νά τό υπεξαίρεση. Έπειτα όμως σκέφθηκε πιδ φύχραιμα πώς ή εξαφάνισή του, άν τήν άνακάλυπτε ο Ζάθμαρ, μπορούσε νά έγείρη ύποψφες. Τό καλύτερο θάταν νά τό ξεσήκωνε πιστά, όπως είχε ξεσηκώσει και τό κρυπτογράφημα. Έπειτα θά τό διάβαζε με τήν ήσυχία του, κι' ίσως μαζί με τόν Σύλλα Τόρονθαλ.

Τό «δικτυωτό» αυτό ήταν ένα τετράγωνο καρτόνι πού κάθε του πλευρά είχε μήκος έξη εκατοστά, χωρισμένο με κάθετες και όριζόντιες γραμμές σε τριανταέξη ίσα τετραγώνια, ένός εκατοστού περίπου τό καθένα. Από τά τετραγώνια αυτά, πού σχημάτιζαν σαν ένα πυθαγόρειο πίνακα, τά εικοσιέφτά ήταν γεμάτα, και τ'άλλα έννια άδειανά, δηλαδή τρύπες. Με τό μολύδι του, σ' ένα φύλλο άσπρο χαρτί, ο Σαρκανύ πήρε πρώτα τις άκριβείς διαστάσεις του δικτυωτού, και κατόπι τό έχώρισε με γραμμές σε τριανταέξη τετραγώνια, έσημείωσε ποιά άπ' αυτά ήταν τά γεμάτα και ποιά τ'άδειανά, μαυρίζοντας τά πρώτα και άφίνοντας λευκά τά δεύτερα, χωρίς νά παραλείψη ούτε ένα σταυρουλάκι, καμωμένο με μελάνη πάνω άπ' μιá πλευρά, για νά δείχνη βέβαια τό επάνω μέρος του δικτυωτού. (*)

Σέ λίγα λεπτά, τό πιστό αντίγραφο ήταν έτοιμο. Ο Σαρκανύ ξανάβαλε τό πρωτότυπο στη θέση του, εκκείδωσε τό συρταράκι, κι' έφυγε διαστικά για νά γυρίση στό ξενοδοχείο του.

Όταν, μετά ένα τέταρτο, ο Ζιρόνε τόν είδε νά μπαίνει στην κοινή τους κάμαρα με τόσο θριαμβευτικό και χαρούμενο ύφος, τού φώναξε:

— Έ, τί καλό σου συμβαίνει; Πρόσεχε! Είσαι πιδ' ίκανός νά κρύβης τις στενοχώριες σου παρά τις χαρές σου, και με τέτοιες παραφορές εύκολα προδίδεται κανένας.

— Άσε τώρα τις διδασκαλίες, Ζιρόνε, άποκρίθηκε ο Σαρκανύ, κι' άς βαλθομε στη δουλειά χωρίς νά χάνομε λεπτό.

— Πρωτό δειπνήσουμε;

— Πρωτό. Η «δουλειά» πού έλεγε ο κακούργος, δέν ήταν παρά ή κατασκευή ένός δικτυωτού άπ'ο καρτόνι,

(*) Λεπτομέρεια περιγραφής δέν χρειάζεται. Στο έρχόμενο φυλλάδιο θά δημοσιευθή πανομοιότυπο αυτό του «δικτυωτού», κι' οι άναγνώστες θά ίδου πώς άκριβώς ήταν καμωμένο. — Σ. τ. Μ.

σύμφωνα με τό σχέδιο πού είχε πάρει στό χαρτί. Έγινε στην έντέλεια. Και τήν άλλη μέρα, 1 Ιουνίου, άπ'ο τις όκτώ τό πρωί, ο Σαρκανύ παρουσιάσθηκε στην Τράπεζα του Τόρονθαλ, πού τόν δέχθηκε άμέσως στό γραφείο του.

— Τι νέα; τίποτα εύχάριστο; ρώτησε ο τραπεζίτης τόν συνένοχό του.

— Όρίστε και τό δικτυωτό! άποκρίθηκε ο Σαρκανύ, δείχνοντας άπ'ο τό πορτοφόλι του και παραδίνοντάς του τό πολύτιμο καρτονάκι.

Ο Σύλλας Τόρονθαλ έδγαλε τότε τό αντίγραφο του κρυπτογραφικού, πού τό είχε κλειδωμένο σ' ένα συρταράκι, και τό έβαλε πάνω στό τραπέζι του.

Καθώς θά θυμάται ο άναγνώστης, τό κρυπτογραφικό αυτό είχε δεκαόκτώ έντελώς άκανονήτες λέξεις, πού καθενιά είχε έξη γράμματα. Ήταν λοιπόν φανερό, πώς κάθε γράμμα άπ'ο τή λέξη αυτή έπρεπε ν'άντιστοιχίη πρ'ος τά έξη τετραγώνια, γεμάτα ή άδειανά, πού είχε κάθε γραμμή του δικτυωτού. Τό δικτυωτό—και ο Σαρκανύ, άπ'ο άλλες περιστάσεις, ήξερε καλά τόν τρόπο—έπρεπε νά εφαρμοσθή πρώτα στις πρώτες έξη λέξεις όρθιο, με τό σταυρό δηλαδή πρ'ος τά επάνω. Έπειτα, στις ίδιες λέξεις, νά εφαρμοσθή σε τέταρτο στορφή, δηλαδή με τόν σταυρό δεξιά: έπεται με τόν σταυρό πρ'ος τά κάτω, τέλος με τόν σταυρό άριστερά, κι' ή στροφή συμπληρώθηκε. Τό ίδιο θά γινόταν και στα άλλα δυό συμπλέγματα τών άκανονήτων λέξεων. Και τό κρυπτογραφικό θά ήταν διαδρασμένο.

Όλ' αυτά ο Σαρκανύ τά έξηγησε στον τραπεζίτη. Και μετά τή θεωρία, άρχισε ή πράξη. Πρώτα αντίγράφτηκαν τά συμπλέγματα τών λέξεων άραιά, ώστε κάθε γράμμα νά πέφτη μονάχο του σ' ένα τετραγώνιο του δικτυωτού, είτε γεμάτο είτε άδειανό. Και με τήν πρώτη του εφαρμογή στό πρώτο σύμπλεγμα, με τό σταυρό πρ'ος τ'άπάνω, στά έννια άδειανά τετραγώνια φάνηκαν αυτά τά έννια γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

α γ γ υ ο σ η τ α
(τ'άλλα σκεπάζθηκαν άπ'ο τά γεμάτα τετραγώνια). Η δεύτερη εφαρμογή, με τό σταυρό δεξιά, έδωσε τά γράμματα:

πού σχηματοζούνταν έτσι, δέν ήταν λιγώτερο άκανονήτες άπ'ο τις λέξεις του κρυπτογραφικού. Δέν ήταν λοιπόν αυτή ή μέθοδος, δέν θά έφταναν, ούτε με τό δικτυωτό, στό σκοπό τους; Έξακολούθησαν ώστόσο τή δέθεν άποκρυπτογράφηση, κι' ίδου τά γράμματα πού έδωσε κι' ή τέταρτη εφαρμογή με τό σταυρό άριστερά:

α γ γ υ ο σ η τ α
Η ίδια άσάφεια, ή ίδια άποτυχία. Ο Σαρκανύ δέν μπόρεσε νά κρύψη τή στενοχώρια του, τό θυμό του. Απαθέςτερα, ο τραπεζίτης είπε με κάποια ειρωνεία:

— Μή δέν είναι αυτό τό δικτυωτό πού μεταχειρίζονται οι συνωμότες;

— Συνεχίζουμε! φώναξε με πέσμα ο Σαρκανύ.

— Συνεχίζουμε, είπε άπλά ο τραπεζίτης.

Η εφαρμογή του δικτυωτού στις λέξεις της δεύτερης στήλης του κρυπτογραφικού, έδωσε κατά σειρά τ'άκόλουθα γράμματα:

λ ο σ μ υ ο θ ω κ
η σ α θ ν η τ σ ε
γ ρ ε τ ν η τ ο π
α ε τ ε λ ι ε τ σ

Τά ίδια και τά ίδια. Κι' αυτή τή φορά, ο Σαρκανύ πέταξε τό δικτυωτό στό τραπέζι δλαστημώνας. Αντίθετα, ο Σύλλας Τόρονθαλ διατηρούσε όλη του τήν ψυχραιμία, και μάλιστα μελετούσε τις άκανονήτες λέξεις κι' έμενε σκεπτικός. (Ακολουθεί)

ΤΟ ΤΥΦΛΟ ΠΑΙΔΑΚΙ

— «Άκούω πού για ουρανό και γή και κέλαγο μιλούνε, αλλά όσα ο στοχασμός ποθει τά μάτια δέν θεωρούνε.

Παίζουν γελούν τάλλα παιδιά, κρέχουν στό δρόμο κάτω, κι' έμε σκεπάζουν τό βαθιά σκοτάδια του θανάτου.

Πώς θάδελα, για μιá φορά, νάχα κι' έγώ τό φώς μου, όχι νά ιδώ τήν όμορφιά και τή χαρά του κόσμου,

Μά ν' άντικρίσω μιá στιγμή, μανούλα, τή μορφή σου και ν' άντιλάμψη στην ψυχή ο ήλιος του παραδείσου!»

ΑΘΗΝΑ Ι ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΕΙΣ

Αγαπητοί μου,

ΑΛΛΑ τό μετάλλιο έχει πάντα και τήν άλλη του όψη... Στην προηγούμενη Έπιτολή σας μίλησα για τους έρωτικούς ή δυναμικούς ή δελτίο των τροφίμων και προπάντων του ψωμιού. Σήμερα θά σας μιλήσω για τό αντίθετο. Γιατί παράλληλα γεννήθηκαν, ή δυνάμωσαν κι' αυταπαρνήσεις. Καθώς ξέρετε, ή αυταπαρνήση είναι ο μεγαλύτερος βαθμός τής άγάπης πού μπορεί νά χη κανένας για τόν άλλον, για τόν πλησίον, είτε δικό τόν είτε και ξένο. Νά στερηθεί, νά μη λογαριάσει, νά παρνηθεί γι' αυτήν τήν άγάπη τόν έαυτό του, νά γίνεται θυσία για τά παιδιά του, τούς γονείς του, τά δέλφια του, και κάποτε για μακρυνότερους συγγενείς ή κι' αγαπημένους φίλους. Τό συχνότερο παράδειγμα είναι βέβαια ή αυταπαρνήση πού δείχνουν οι φιλόστοργοι γονείς για τά παιδιά τους. Τή βλέπαμε πάντα, αλλά με τόν περιορισμό τών τροφίμων, έξαιτίας του πολέμου, ακόμα και με τήν άκρίβεια τών ύπαρχόντων, πού δέν επιτρέπει στον οικογενειάρχη ν' αγοράζει άπ' όλα για όλους όπως άλλοτε, ή αυταπαρνήση αυτή έγινε πιδ φανερή.

Σ' όλα τά οικονομικώς μέτρια σπίτια, ο πατέρας κι' ή μητέρα κοιτάζουν νά θρέψουν καλά πρώτα τά παιδιά, και κατόπι, άν περισσέη, τόν έαυτό τους. Όταν δέν περισσέη— πού συμβαίνει πολύ συχνά— αυτοί οι καϊμένοι περιορίζονται στό έλάχιστο. Τό αυγό, τό βούτυρο, τό γάλα, ή μπριζόλιτσα, τό ψάρι και... τό περισσότερο ψωμί, είναι για τά παιδιά. Οι γονείς περνούν και με πατάτες, με φασολία, με χόρτα, με έλιές... Γι' αυτό, άπ'ο τήν άρχή του πολέμου ως σήμερα, τά παιδιά, κατά κανόνα, τά βλέπουμε πχουλά,

κόκκινα, καλοθρεμμένα, και τούς γονείς μάλλον αδύνατους, μάλλον χλωμούς, τελοσπάντων στερημένους. Αλλά τί τούς νοιάζει! Τρώνε κι' αυτοί όσο για νά ζουν και νά βλέπουν τά παιδιά τους... μπαρμπούνια. Αυτή είναι ή ίκανοποίηση τους, ή χαρά τους, ή τροφή τους. Άράγε, όλα τά παιδιά καταλαβαίνουν τή θυσία κι' αισθάνονται όση εύγνωμοσύνη τής άξίζει;

Όπωςδήποτε, νά γίνονται οι γονείς θυσία για τά παιδιά τους είναι φυσικό, συνηθισμένο, κανόνας σχεδόν χωρίς έξαιρεση. Γι' αυτό είναι πιδ σπάνιο, μα και πιδ συγκινητικό, νά βλέπουμε, σε πολύ φτωχές οικογένειες, παιδιά νά γίνονται θυσία για τούς γονείς τους ή για τά δέρφια τους. Γνωρίζω ένα κοριτσάκι, όρφανό και πρωτότοκο, δεκαεσσάρων μόλις χρονών. Δέν μπορείτε νά φαντασθήτε πόσο με συγκινεί ή άφράσωση αυτής τής μικρής στην οικογένειά της! Άλλο δέν συλλογίζεται παρά τή μάνα της, τή μικρότερη αδελφή της και τό μικρότερο άδερφό της. Ός τό μεσημέρι, εργάζεται σ' ένα τυπογραφείο. Κατόπι πηγαίνει, ύπηρετριούλα, σ' ένα σπίτι, όπου τρώει και κοιμάται. Από τό τυπογραφείο, σαν εργάτρια, παίρνει πενήντα δράχια ψωμί τήν ήμέρα. Σ' αυτό άρκεείται και σ' όσο τής δίνουν στό σπίτι πού ύπηρετεί. Τό ψωμί του δελτίου της, τό ταχτικό, τό άφίνει όλο για τή μάνα της και τά δέρφια της. Κι' όλη τήν εβδομάδα, ετι τυχερό, ετι παραπανιστό έχει άπ'ο τούς κυρίους της—γλυκό, φρούτο ή και φαί πού διατηρείται—τό φυλάει για τούς δικούς της. Κάθε Κυριακή, έχει άδεια νά πηγαίνει νά τούς βλέψη. Βάζει λοιπόν στό σάκκο της τά μαζεμένα και ξεκινάει με τή μεγαλύτερη χαρά: Πάει νά τούς τά μοιράση! Και σά νά μη τής φτάνουν αυτά, αγοράζει πηγαίνοντας ετι μπορεί με τά λεπτά πού τής δίνουν οι κύριοί της για τό τράμ και για χαρτζιλίκι. Πάει και γυρίζει με τά πόδια, και για τόν έαυτό της δέν αγοράζει τίποτα. Όλα για τή μάνα της, για τή μικρή αδερφή, για τό μικρό άδερφό...

Η μάνα ξενοπλένει. Με τήν εργασία αυτή βλέπει και παθαίνει νά διατηρή όπως— όπως τό σπίτι της. Τάλλα παιδιά είναι μικρά, δέν μπορούν νά εργάζονται ακόμα. Μόνο ή πρωτότοκη μπορεί. Αλλά κι' αυτή δέν είναι παρά ένα παιδί. Άλλη, στη θέση της, δέν θά κοίταζε παρά τόν έαυτό της. Θά τρωγε και τό ψωμί του τυπογραφείου, και τό ψωμί

του δελτίου της, και τά τυχερά, τά παραπανιστά πού τής δίνουν οι κύριοί της, και τό χαρτζιλίκι της, κι' όλα. Αυτή όχι. Στερείται, για νά τρώνε κάτι παραπάνω ή μάνα της και τά μικρά της άδέρφια. Μα δέν είναι συγκινητικό;

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΚΑΤΙ ΒΙΒΛΙΑ

Χθές βράδυ πήγα νά πάρω τή Μέχια νά βρομέ μαζί περίπατο. Είχαμε συμφωνήσει νά πάμε στον κινηματογράφο.

Από μέρες πολλές—ίσως και άπ'ο μήνες—είχα δανείσει στη Μέχια τέσσερα βιβλία. Δυό μυθιστορήματα, μιá μετάφραση άρχαίου συγγραφέα σε καλή δημοτική, κι' ένα βιβλίο με ποιήματα. Ήταν άπ'ο τά καλύτερά μου βιβλία πού τ' αγαπούσα πολύ, κι' έπειδή άκριβώς αγαπούσε πολύ και τή Μέχια, τά είχα διαλέξει γι' αυτήν. Μετά κάμποσον καιρό, δέ θυμόμουν πια σε ποιόν είχα δώσει κείνα τά βιβλία. Μιά μέρα πού ήθελα νά διαβάσω μιá φράση του Σοφοκλή πού μου είχε κάνει έντύπωση, δέν έβρισκα πουθενά τήν «Αιγυγόνη». Τι γίνανε οι «Στροφές» του Μωρεάς, ή «Αγνή» του Ψυχάρη, ο «Μπαρμπά Βάνιας» του Τσέχωφ; Πώς νά θυμηθώ σε ποιόν τά είχα δανείσει;

Αποφάσισα νά ρωτήσω τις φίλες μου.

Η Μέλη δέν ήξερε τίποτα, ή Νίνα έβαλε τις φωνές:

— Έγώ;!

Η Παρή μου παραπονέθηκε:

— Τόσος καιρός και δέν θά στά είχα επιστρέψει;

Κι' αυτή ή Μέχια—ή Μέχια πού είχε τά βιβλία μου—μού είπε, όταν τή ρώτησα, χωρίς ίχνος ταραχής:

— Όχι, χρυσή μου, κάνεις λάθος.

Τήν «Πείνα» του Χάμσον στην έπέστρεψα. Άλλο βιβλίο δέν έχω δικό σου, κανένα! Μήπως τά έδωσες άλλου;

Δέν κοίταξα τά μάτια της, μα ή φωνή της μ' έπειθε πώς είχα γελαστεί. Έτσι τό πήρα άπόφαση πώς τά βιβλία μου είχαν χαθεί.

Πραχτός ή Μέχια μου τηλεφώνει:

— Άδριο στό σπίτι στις 7... Θά πάμε στό Πέλλας... Έργο θαύμα!

— Ναι, ναι, χωρίς άλλο!

Και πήγα. Τέ άπογοήτση!

Τά βιβλία μου, και τά τέσσερα, στό τελευταίο ράφι τής βιβλιοθήκης της. Πιδ πέρα, δυό άλλα πού τής δάνεισα τήν περασμένη εβδομάδα. Της λέω:

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙ νέοι δροί: Δάν δημοσιεύεται... Αγγελία μεγαλύτερα των 15 στίχων...

[ΜΓ-86]

Ο ΛΑΚΕΒΑΙΜΟΝΙΟΣ έδωσε την Α. Σ.Κ.Ε.Θ. (Ανωτάτη Σχολή Καλλιμορφιών...)

Εγγραφα καθημερινώς κατόπι εξετάσεως...

ΛΑΚΕΒΑΙΜΟΝΙΟΣ (πρώτος της σχολής)

[ΜΓ-87]

Απαντήστε δέοι γρήγορα κι' απλά: Τι διαγωνισμό προορίζετε...

Γλυκοβασιλίτσα τι γίνεται; χάρηκες; Κεντροάλλην Πηγή, χάρηκα για γνωριμία...

[ΜΓ-88]

Συμπληρώνοντας δύο χρόνια από την εισόδο μου στη διπλωματική κίνηση...

ΑΒΛΑΩ

[ΜΓ-89]

Προς τους αλληλογράφους μου «Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένα»...

ΜΑΤΩΜΕΝΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

[ΜΓ-90]

Ροδοβασιλίτσα = (διαβολάκι χωρίς ούρτια), σε χαιρετώ. Ξανά 'Ιππότα, τι γίνεται ή Βιέννη;

Κυρά της Θάλασσας

[ΜΓ-91]

Ερχομαι στη «Νίκη-Ελλάδα» άτέρμονη, δοξασμένη ζήση και στα μέλη της καθώς και στους συμμάχους μας...

Παυλίνα «Νικηλαδίττισσα»

[ΜΓ-92]

Αφού εισήλθα εις τους κόλπους της μητρικής άγκυρας της Διαπλάσεως...

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ

[ΜΓ-93]

ΣΥΓΛΑΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ» Την Πρωτοχρονιά κι' ένα πρωινό Κυριακής στο Δυναθιτό...

[ΜΓ-94]

Η Γλωσσολογία ος ανακονει ότι αλληλογραφεί ευχαριστός με δρους δέν την φοδονται και γράφουν πρώτοι...

[ΜΓ-95]

Ωστε αλήθεια ΧΡΥΣΑΥΓΗ βγαίνεις, επί τρία χρόνια συνέχεια πρώτη στη τάξη σου; Συγχαρητήρια!

[ΜΓ-96]

Σάλλογος «Χρυσή Νεότης» Ανάκεις, άγγελια σου: σφαδαμοί πάσχοντες ζήου!

Τέκνα Αναρίων, άμαρτια γονέων παιδεύουσι τέκνα! Δόνθημά μας «σθαί τοις ηετημέναις!»...

[ΜΓ-97]

Τά άποτελέσματα του Διαγωνισμού μου: Α' Βραβειον: Νεαρός Πρίγκηψ Β' Βραβειον: «Αετωτος Ηεωσ. Γ' Βραβειον: 'Ιπτάμενον Σπότος. Έπικινος: Τσάρος, Διδά. Όλοι ευχαριστώ, βραβεία έστάλησαν.

[ΜΓ-98]

Δ (ΟΥΞ) Δεωνίδα Στεφανίδη για γνωριμία σου καταχαρηκαμε.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΑΓΡΟΣ ΑΕΤΟΣ ΧΡΥΣΑΕΤΟΣ

[ΜΓ-99]

Προκηρήσω διαγωνισμό Συνθέσεως 3 δικτυωτών σε μέγα οχήμα (9 γράμματα ή λέξις). Βραβεία προς το παρόν 3. Οι 2 πρώτοι από μία τρίμηνο συνδρομή X 2000=4000. Ό 3ος β.έλιον άξίας X 1000=1000.

Συμμετοχή πανηντάδραχος. Αξίς: 20 'Απριλιου 1943.

Κίτρινη Αράχνη, Πρόμαχε, Νηρέα, Φίλε του βιβλίου, ΥΠΟΣΤΡΗΪΕΑΤΕ.

Περιμένω υποστήριξη από ελους-ες. Σπεύσατε-Σπεύσατε, ν' απαντήσατε, σημειώνοντας την διεύθυνσή σας.

Πέτρος Καμπατός, Μέγερ 11 'Αθήνας. ΠΡΟΣΧΑΕΥΣ

[ΜΓ-100]

Γόοι ακούγονται μέσα από τά χαλάσματα!... Στεναγμοί!... Τραβήματα δοντιών!... Σαράσματα άλουσιδων!...

Φάντασμα Νο 1.- Φάντασμα Νο 2.- Φάντασμα Νο 3.- Φάντασμα Νο 4.- Φάντασμα Νο 5.

Οδαι, βαβαί, παπαί, οιατατέ, αλλοίμονον και τρισάλλοιμονον-δρόνται - εις όποιον φέρει την ελαχιστήν αντίστασιν καθ' ημών.

[ΜΓ-101]

Μικρό Περισκόπιο, «Αθάνατη Ελλάδα», θερμά ευχαριστώ για βραβεία... Νέινος Ζηρώτης

[ΜΓ-102]

Ηπειρωτάκι, Χρυσανγή, Ηλέκτρα, Έρρίκα, Αιδόν Δριοτάειν, Δοξασμένη Αερωτόρε, 'Ιπτάμενε Αετέ, Χρυσάνθεμο, Άσκήσεις έστειλά. - Πρόμαχε, Νικητή του Αέρος, Ασίας έλαβα. - Περιμένω άπαντήσεις στον 3ο Διαγωνισμό μου (ΜΒ-1199) κι' από άλλα Διαπλάσοπουλα - λότες Πνευμ. Άσκήσεων. - Τελευταία παράταξη προθεσμίας: τέλος Φεβρουαρίου.

ΑΕΤΟΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

[ΜΓ-103]

Παραταίνω (ΜΒ-1413) τέλος Μαρτίου. «Καλλιτέχνες» μπρός, περιμένω. Προνομένη Τεμπέλα

[ΜΓ-104]

Μπαίνοντας στο σαλονάκι σας χαιρετώ ελους-ες ιδιαίτερος Πελασσή(=Α. Θαλασσιός). Έλετίεζα(=Φλόρος). Ερωίς του 21

[ΜΓ-105]

Καταδέχομαι να σας άπειθών ένα θελκτικόν χαιρετισμόν. - Αλληλογραφώ και ανταλλάσσω τετραβείκια με τους «ευγενείς» του Διαπλάσιου Πριγκηπάτου! Η διεδουνοίς μου: Ρίρικα Λασσαδο, Ευλόκατρον, διά Θελκτικόν Μαρνησίαν

[ΜΓ-106]

ΑΠΙΟΘΕΑΤΑ ΠΕΡΙΠΡΓΑ: Γιός του Ψηλορείτη, έθασήν φορών άρολόγιον 80. 000 δραχμών εις την δεξιάν χείρα, που του το χάριος δ μακματάκις!

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ-ΗΒΕΙΡΩΤΑΚΙ ΣΥΛΛΑΣ

[ΜΓ-107]

ΑΓΓΑΙΟΠΕΑΡΙΤΗ, έλεθερμα συλλυπητήρια. ΧΡΥΣΑΥΓΗ ΑΣΗΡΟΣ - ΚΡΙΝΟΣ

[ΜΓ-108]

Γιέ του Ψηλορείτη (ΜΒ-1348) καλέ σό το είπες ε-λο αυτό:

Δεσνή Καμέλια

[ΜΓ-109]

Στόν σεβαστό «Φαίδωνα» στην λατρεμένη «Διάπλαση» και στην Αίδα 'Ελ. Ταρμακοπούλου μύριες εύχες για το 1943.

Παυλίνα «Νίκη»-Ελλάδος

[ΜΓ-110]

Κρίνοντας άπαραίτητο να επικοινωνήση πνευματικά πάλι - δασερ' από άπρόσμενα γεγονότα - το Ξευριανόπουλο, στέλνει συναδελφικό χαιρετισμό μ' εύχες φιλίας σ' όλα τ' άγαπητά Διαπλάσοπουλα, που πάντα με συγκίνηση τά θυμάται.

ΝΗΡΕΥΣ

[ΜΓ-111]

Τέ Νηρέα και τον «Αστέρας» για τά όραία βραβεία, θερμά ευχαριστώ.

Σίφουνας

[ΜΓ-112]

Ερχόμενος από τά Μακεδονικά βουνά, χαιρετώ τη «Μικρή Κουτινούλα».

Γενναίος Μακεδόν

[ΜΓ-113]

Σ' αυτός που μες εύχθη-κιν χρόνια πολλά, άπειρα «ευχαριστώ».

Ροδοβασιλίτσα

Θεμένη Πατριώτισσα

[ΜΓ-114]

Μπαίνοντας στο δεύτερον έτος της Διαπλάσιου μου ζώης, χαιρετώ ελους-ες, εύχως στον καθ' ένα εμάς, ότι ποθεί.

Ιδιαίτερος χαιρετώ τον έξάδελφό μου Σαυθόν Φαίβαν και τους φίλους και συμμάχους μου 'Ελευθέρον Τρελλόν, Δία της Δωδώνης, Φίλον του Αθλητισμού, και 'Ελευθέριαν επίσης τους Προσατα, Φίλον της Εργασίας, Γιάννη-Αγιάννη, Μικρόν Κυνηρόν και Γιουγιού.

Υπόσχομαι φέτος κίνησιν άκατονταπλασίαν της περσυνής. Άνταλλάσσω Μικρά Μυστικά, στείλτε πρώτοι. Διεδουνοίς: Μεγάλου Αλεξάνδρου Β Β (οιδερένια πόρτα, Ιωύειον) 'Αθήνα, Ιωάννην Καμπανάκη διά ΦΙΛΟ-ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

[ΜΓ-115]

ΣΥΛΛ. «ΔΟΞΑ - ΕΛΛΑΣ» Προκηρξσσομε διπλό δημοφήμισμα:

1) Ποιός ε καλλίτερος σύλλογος του 43. 2) Ποιό το καλλίτερο διαπλάσοπουλο του 43.

Βραβεία έξαιρετικά!! Ψήφοι δς 100-1 δρχ. έκαστος. (Οι ψήφοι θά στέλλωνται στη διεδουνοση του συλλόγου ή θά εδδωνται στον Σύλλο).

Όλοι στο δημοφήμισμά μας.